

[Dagmar Andreasen.]

antallet af adoptioner skal ikke administrativt reguleres via en institution. Det er egentlig det, jeg gerne vil gå ind for.

Og så er der en ting, som jeg er blevet noget overrasket over. I Jyllands-Posten i dag står der, at Vera Skalts skulle have udtalt, at det er politikerne, der skal lave kriterierne om. Mødrehjælpen kan ikke. Jeg har aldrig set noget i adoptionsloven om disse kriterier, de er mig bekendt opstillet administrativt, og det vil jeg gerne have slået helt fast. Den anden diskussion vil jeg gerne være med til at føre.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg forstår fru Dagmar Andreasens sidste indlæg sådan — det er måske også fremgået af et tidligere — at hun mener, at grænsen for, hvor mange udenlandske børn vi skal tillade at blive adopteret her i landet, er sammenfaldende med det antal egnede adoptivforældre, der findes. Var det ikke rigtigt? (*Dagmar Andreasen:* Nej!). Så har jeg misforstået det, det beklager jeg meget. Den grænse kan jeg i alt fald ikke acceptere, for så ville vi komme op på alt for stort et tal.

Så vil jeg gerne sige, at jeg kan ikke så godt svare for, hvad fru Vera Skalts siger, og jeg føler slet ingen trang til at kommentere hendes udtalelser, fordi løsrevet fra sammenhængen — og jeg har ikke læst artiklen — er jeg afskåret fra at kommentere den. Men når jeg har læst artiklen, vil jeg gerne drøfte den med fru Dagmar Andreasen.

Lis Møller: Jeg vil gerne støtte fru Dagmar Andreasens synspunkter. Jeg har flere gange her i folketinget rejst spørgsmålet om mødrehjælpenes ejendommelige fremgangsmåder, forhørsmetoder og afslagsbegrundelser, desværre uden synderlig genklang hos skiftende ministre.

Jeg mener, det må være rigtigt — det har jeg også sagt tidligere her fra talerstolen — hvis der er tale om sygdom i familien, at det er familiens egen læge eller eventuelt den hospitalsbehandlende læge, der afgør, om familien er egnet som adoptionsfamilie eller ikke. Det skal ikke være mødrehjælpenes eller sundhedsstyrelsens læger.

Må jeg have lov til at citere et af de breve, jeg har fået fra en af de mange overlæ-

ger, der skriver til mig vedrørende mødrehjælpen:

„En ung, nygift lærer, gift med en lærerinde, blev opereret for kræft i den ene sten og fik røntgenbehandling her hos mig, og året efter skete det samme med den anden sten, således at de to måtte se deres ønske om fællesbørn umuliggjort. Da de gerne ville have børn, foreslog jeg adoption, men det blev dem nægtet på grund af „patientens risiko for overdødelighed“. Det er der nok en eller anden paragraf om. Jeg fandt det helt urimeligt. Det var os, der havde fjernet muligheden for børn, patienten er helbredt, deres økonomi er langt over gennemsnittet, men trods megen larm fra min side stadig væk afslag.“

Jeg synes også, det lyder helt paradoksalt, at familier, som ikke af mødrehjælpen findes egnede som adoptanter, af børne- og ungdomsværnene findes brugbare og bruges som langtidsplejehjem for adfærdsvanskelige børn. Det rimer ikke særlig godt sammen.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg kender godt fru Lis Møllers synspunkter, de er tidligere kommet frem, og jeg kan til en vis grad dele dem. Fru Lis Møller sagde noget om, at man fra mødrehjælpenes side ofte begrundede afslag med det, man kalder overdødelighed, og så sagde fru Lis Møller: det findes der nok en eller anden paragraf om. (*Lis Møller:* Det var lægen, der sagde det!). Ja vel, men det gør der nu altså ikke. Der findes ikke nogen paragraf herom, der findes blot den ene bestemmelse, at man skal tage hensyn til barnets tarv, og det er også nok så vigtigt. Hvis man har en kø af forældre, der søger om adoptionsbevilling, og et begrænset antal børn, er det vel i og for sig rimeligt, at man fordeler børnene sådan, at de kommer i de tryggeste hjem, de steder, hvor de har udsigt til i den længste årrække at leve under trygge kår, og her kommer problemet overdødelighed — det kan forekomme i den ene eller den anden form — ind i billedet. Det slipper vi ikke for at tage hensyn til.

Det er rigtigt, at hvis der var ubegrænsede mængder af børn til rådighed, kunne man også nok tillade sig at give adoptionsbevilling til forældre, der måtte karakterise-